



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona



El Seminari, una família que creix

¿Com va el Seminari? ¿Quants seminaristes hi ha a Barcelona? Aquestes són algunes de les preguntes que molt sovint responc vagi on vagi, sigui en el marc de la visita a una comunitat cristiana o en una trobada amb intel·lectuals. El Seminari, sigui pel que sigui, interessa.

Avui, en la proximitat de la festa de Sant Josep, celebrem el «Dia del Seminari». Etimològicament, el mot seminari significa lloc on creixen les llavors (*semina* en llatí). Dins l'àmbit de l'Església és l'espai on s'acullen i acompanyen les llavors de vocació sacerdotal en un clima de família per tal que, a poc a poc, vagin brollant futurs servidors de Déu i de la comunitat. Avui és el dia en què els cristians prenem consciència d'una manera particular de la importància del Seminari, preguem amb intensitat per les vocacions al sacerdoci i col·laborem econòmicament per al seu sosteniment.

¿Encara hi ha joves que volen ser capellans? —em pregunten sovint. Doncs, sí. Tinc l'alegria d'informar-vos que aquest curs han començat 10 joves al Seminari Conciliar de Barcelona. Al nostre seminari hi viuen i es formen un total de 43 seminaristes; 34 són de l'arxi-



Convivència d'inici de curs del Seminari a Tartera, la Cerdanya

diòcesi de Barcelona i 9 de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Són joves amb estudis universitaris i alguns, fins i tot, amb experiència laboral. La missió del Seminari és ajudar-los a completar la formació humana, espiritual, intel·lectual i pastoral per al seu futur servei. Una missió que posaran al

servei de l'Església i de tota la societat.

Avui tinc el goig de comunicar-vos que aquesta tarda a les cinc, a la basílica de la Sagrada Família, ordenaré sis nous diaques: el Carles Bosch, l'Alberto Para, el Carlos Pérez, el Pablo Pich-Aguilera, l'Antoni Vidal i l'Agustí Vives. Tots sis

estran fent l'etapa de formació pastoral en diverses parròquies i un d'ells estudiant a Roma. Seran diaques que, si Déu vol, rebran més endavant l'ordenació sacerdotal. Donem-ne gràcies a Déu!

«El Seminari, missió de tots» és el lema del Dia del Seminari d'aquest any. És realment així. El Seminari és una missió de les famílies, perquè molt sovint les vocacions neixen en el si d'una família que comprèn i acompanya el jove cridat a esdevenir sacerdot. El Seminari és també missió dels mateixos capellans. Amb la nostra entrega generosa i la nostra alegria despertem en els joves la vocació que porten a l'interior. El Seminari és també missió de la societat que respecta i estima l'entrega total que fan aquests joves al servei de Déu i dels homes. ¿No us sembla impressionant que un jove renunciï a tantes coses per donar-se a Déu i a tota la societat?

Benvolguts germans, continueu col·laborant amb el vostre testimoni, amb la vostra pregària i amb la vostra estima, perquè puguin prosperar les vocacions sacerdotals plantades per Déu en el cor d'alguns joves. Tinguem molta esperança, perquè... Jesucrist no abandona mai la seva Església!

ACTUALITAT

Els joves van iniciar la Quaresma a la Sagrada Família

El passat diumenge 10 de març, a la basílica de la Sagrada Família, els joves cristians van celebrar l'acte «Sent la creu», una crida a viure la Quaresma com a preparació de la Pasqua. Aquest any, el protagonisme va recaure en la creu de Cambodja. Va presidir la celebració el cardenal Omella acompanyat dels seus bisbes auxiliars i del jesuïta asturià Enrique Figaredo, prefecte apostòlic de Battambang, juntament amb altres preveres i diaques.

El cardenal va confiar la predicació al bisbe Figaredo que s'ha significat per donar un ajut especial a les víctimes de les mines antipersona, especialment els joves que han perdut alguns òrgans a causa d'aquestes bombes amagades. Un moment important va ser l'inici de la celebració amb l'acolliment i posterior adoració d'una imatge del Crist mutilat, que simbolitza totes les víctimes de les mines antipersona.

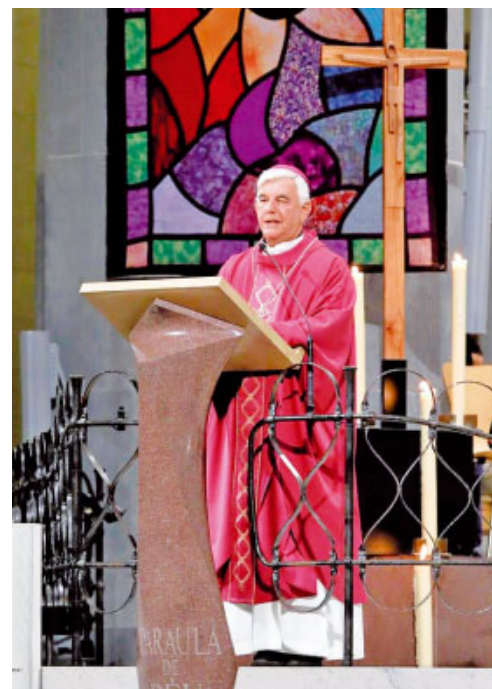


FOTO: GUILLERMO SIMÓN



ENTREVISTA

Scouts alemanys catòlics



CARLOS FREITAG

L'any 1948, el *Rektor* Josef Boos va fundar l'agrupació d'scouts alemanys catòlics de Sant Jordi a Barcelona, amb l'objectiu d'acollir nens alemanys i integrar-los a la comunitat catòlica alemanya de la ciutat. Lemes dels scouts, com «Sempre disposats a ajudar» i «Cada dia una bona obra», són «per a tota la vida», afirma Carlos Freitag, que va formar part dels primers scouts d'aquesta agrupació. «Encara avui em sento un scout», assegura.

Quina era la missió principal d'aquesta agrupació?

A més d'integrar els joves a la comunitat catòlica, pretenia també ajudar tots aquells que no tenien mitjans propis per poder participar en les activitats del grup. Es va aconseguir que empreses importants alemanyes i espanyoles a Barcelona subvencionessin les excursions i els contactes amb la natura. Gràcies a aquestes aportacions es van poder adquirir les primeres tendes de companya i el material necessari per a les excursions.

I quin va ser el seu paper?

Des dels 16 anys em vaig fer càrrec del grup d'scouts de Barcelona, fins que vaig marxar a Alemanya a estudiar. El 1964, em vaig reintegrar i els he estat guiant durant molts anys al costat de la meva esposa i d'altres persones amb vocació d'escoltisme, participant sempre de les activitats de la parròquia catòlica alemanya. Teníem orquestra pròpia, organitzàvem misses amb cançons elaborades per un capellà austríac; hi havia una simbiosi total entre la comunitat catòlica alemanya i els scouts de Sant Jordi. Avui encara ens reunim i fem excursions.

Què ha quedat d'aquella agrupació?

Els scouts catòlics de Sant Jordi va ser una agrupació molt important per mantenir la fe i el cristianisme; així ho vàrem aprendre des de joves i ho hem compartit amb tothom. Per això, desitjaria que en el futur es pogués reactivar.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Donar gràcies per la vida

Són dos quarts de nou del matí. L'estudiant universitari va cap a la facultat. Prop de l'entrada d'una important entitat bancària, un sense sostre de mitjana edat demana ajuda als vianants. Són pocs els qui s'aturen. En un lloc discret, al seu costat, entre les seves poques pertinences, té un exemplar del Nou Testament. L'estudiant, encuriosit i intrigat, s'asseu al seu costat, es presenta, li diu el seu nom, els anys que té, el que estudia, i li pregunta: «Llegeixes l'Evangelí?». Respon el sense sostre: «Jo crec en Déu. Cada matí, quan em desperto, al clarejar el dia, li dono gràcies per la vida que m'ha donat. Demano per les persones que estimo, per totes les que passen per aquí i per les que m'ajuden. Després, llegeixo una mica d'Evangelí. Em fa pensar i m'ajuda a viure. Abans d'estar sempre al carrer, algun dia llegia l'Antic Testament, però quan em van treure d'on vivia, amb el trasbals, em vaig oblidar d'agafar aquella Bíblia sencera. Tinc, però, aquest Nou Testament». Estudiant i sense sostre conversen encara uns minuts. L'estudiant li deixa unes monedes.

S'acomiaten i el jove reprèn el camí cap a la facultat. La trobada no l'ha deixat indiferent. Uns dies després, passa una altra vegada davant el sense sostre que l'acull amb un somriure. Li lliura unes monedes i un llibre ben embolicat. És una Bíblia completa. La mirada del sense sostre és agraïda. «Fill meu, als qui obren rectament, fes-los almoïna amb els béns que tinguis; quan facis caritat, no siguis gasiu. No esquivis cap pobre, i Déu no t'esquivarà» (*Tb* 4,7).

Les situacions de pobresa, en les seves múltiples i diverses manifestacions, han de ser objecte de la nostra atenció i de la nostra predilecció. Reclamen acció, ja sigui amb l'ajuda directa o amb l'acció en les estructures des de les responsabilitats socials i polítiques de tots i cadascun dels ciutadans. Res ens eximeix de la caritat fraterna vers els atrapats i aclaparats per la misèria. Són els nostres germans, els preferits del Senyor, que beneix els qui els acullen i els ajuden. «Defenseu els febles i els orfes, feu justícia als pobres i als desvalguts!» (*Sl* 82,3).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El regalo de Francisco a los seminaristas de Panamá

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En Panamá, el Papa se encontró con los seminaristas del Seminario Mayor de San José. Los saludó en la capilla —detalle significativo— y les regaló una custodia, objeto litúrgico en que se expone el Santísimo Sacramento para la adoración. Era una custodia moderna y sencilla, con unos elementos simbólicos alusivos al sacrificio de Cristo en la Cruz, con un conjunto de elementos expresivos de la elección, el amor y la unión con Cristo en el sacerdocio. Y el Papa les dijo: «Servid siempre al Señor.»

Los elementos de esta custodia recuerdan la *subida* y el *descenso*, palabras con las que sintetizaba el Papa un comentario al episodio de la Transfiguración (Ángelus del segundo domingo de Cuaresma de 2014).

Subir, siguiendo al Señor, «para encontrarnos a nosotros mismos y percibir mejor su voz. Allí arriba, en el monte, Jesús se muestra a los tres apóstoles

transfigurado y luminoso. Inmediatamente resuena desde lo alto la voz del Padre, que proclama a Jesús su Hijo predilecto, diciendo: «Escuchadlo!».

Descender, porque «el encuentro con Dios en la oración nos impulsa nuevamente a bajar de la montaña. Llamados a llevar los frutos de la experiencia que hemos tenido con Dios, compartiendo la gracia recibida con nuestros hermanos».

Que la alegría, la esperanza y la fidelidad a Cristo de los que le siguen, tanto desde la vida de familia como desde vocaciones de especial consagración al Señor, sean luz en el camino para los llamados al ministerio sacerdotal, regalo de Dios a la Iglesia.

Que nuestra Madre María guíe a los llamados al sacerdocio y a todos nosotros para *subir* a escuchar a Jesús, y para *bajar* a la caridad fraterna y anunciar a Jesús.

Lectures de la missa diària i santoral

18. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església. Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. □ Dimarts [2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters. Sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Ambròs de Siena, rel. dominic; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Filèmon o Filemó, màrtir (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viudada romana.

23. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prevere de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ † Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 3,1-8a.13-15 / Sl 102 / 1Co 10,1-6.10-12 / Lc 13,1-9. [Es poden llegir les lectures del cicle A (amb el prefaci propi): Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jn 4,5-42 (o bé: 4,5-15.19b-26.39a.40-42)]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.





DIUMENGE II DE QUARESMA



COMENTARI

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12.17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència». Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo soc el Senyor que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge». Abram preguntà: «¿Quina garantia me'n doneu, Senyor?». Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí». Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits.

Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat».

Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: / «Busqueu la meua presència». R.

Arribar davant vostre és el que vull; / Senyor, no us amagueu. / No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,17-4,1) (Versió abreujada)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers.

Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es transmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem.

Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo». Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol.

Els guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

Lectura del libro del Gènesi (Gn 15,5-12.17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrán y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia».

Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. Después le dijo: «Yo soy el Señor que te saqué de Ur de los Caldeos, para darte en posesión esta tierra». Él replicó: «Señor Dios, ¿cómo sabré que voy a poseerla?».

Respondió el Señor: «Tráeme una novilla de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón».

Él los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres y Abrán los espantaba.

Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrán y un terror intenso y oscuro cayó sobre él.

El sol se puso y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados.

Aquel día el Señor concertó alianza con Abrán en estos términos: «A tu descendencia le daré esta tierra, desde el río de Egipto al Gran Río Éufrates».

Salm responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Señor, que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oigo en mi corazón: «Buscad mi rostro» / Tu rostro buscaré, Señor. R.

No me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio; no me deseches. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 3,17-4,1) (Versión abreviada)

Hermanos: Nosotros somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: El Señor Jesucristo.

Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérsele todo.

Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, tomó Jesús a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto del monte para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió y sus vestidos brillaban de resplandor.

De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisès y Elías, que, apareciendo con gloria, hablaban de su éxodo, que él iba a consumir en Jerusalén.

Pedro y sus compañeros se caían de sueño, pero se espabilaron y vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él. Mientras éstos se alejaban de él, dijo Pedro a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisès y otra para Elías». No sabía lo que decía.

Todavía estaba diciendo esto, cuando llegó una nube que los cubrió con su sombra. Se llenaron de temor al entrar en la nube. Y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el Elegido, escuchadlo». Después de oírse la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por aquellos días, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.

Transfiguració del Senyor

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO



Com vàrem veure el diumenge passat, la Quaresma, temps d'espiritualitat baptismal, ens exhorta a la penitència, la pregària i el dejuni per reviuire amb més intensitat espiritual el nostre baptisme, la nostra iniciació a la fe de Crist. Avui, l'Evangeli ens presenta la Transfiguració del Senyor.

Com en l'anterior ocasió, ens concentrem en alguns detalls narratius que sant Lluc ens presenta. Primer, que Jesús revela la seva glòria a la muntanya en un context de pregària. És en la pregària on Crist manifesta la seva íntima comunió amb el Pare celestial i és on nosaltres rebrem l'enteniment i la força per poder suportar les nostres situacions adverses.

Un altre detall interessant: el contingut del diàleg de Jesús amb Moisès i Elies. Tota la revelació de Déu té com a objectiu fer-nos entendre la missió salvadora de Crist: que la seva condició sagrada no pretén un reconeixement exterior de la seva grandesa. Pretén que nosaltres reconeguem qui és Déu i qui som nosaltres. Que som criatures, que necessitem de la revelació santa del Senyor per poder viure amb la llum de la gràcia i que, sense l'ajut sobrenatural de Crist, no podríem fer res.

I finalment, un darrer detall: com li agrada remarcar a sant Lluc, els protagonistes de l'acció de Déu són persones que generen un esperit contemplatiu. Han vist la glòria de Crist, han sentit la veu aclaridora de Déu, han participat de la presència lluminosa de l'Esperit Sant. Què més cal? Només restar en silenci per posar en ordre i meditar contínuament les meravelles de Déu, com la benaurada Verge Maria, que «guardava tot això en el seu cor i ho meditava» (Lc 2,19).

Que l'esperit de pregària, de petitesa i de contemplació sigui el nostre estendard aquesta santa Quaresma.



Activitats del cardenal Omella

Dimarts 19 (20 h). Presidirà la celebració del 150è aniversari de la parròquia de Sant Josep de Badalona.

Dijous 21. Participarà en la reunió de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Dissabte 23 (20 h). Presidirà l'Eucaristia al temple expiatori del Sagrat Cor del Tibidabo, amb motiu de les XXI Jornades Nacionales PROSAC.

Diumenge 24 (12 h). Presidirà l'Eucaristia en la inauguració de la nova casa d'acollida de Càritas Diocesana de Barcelona «Mossèn Pere Oliveras Laposolet», a la parròquia de Santa Maria de Sants.

Agenda

Gozos a la Virgen de la Merced en la celebració de los 800 años de la Orden Mercedaria (1218-2018). Dimecres 20 de març (19 h), presentació d'aquest llibre de Miquel Pujol, a la Llibreria Claret (c/ Roger de Llúria, 5). Hi intervindran Mons. Antoni Vadell, bisbe auxi-

liar de Barcelona; P. José Juan Galve, provincial de la Mercè d'Aragó, i l'autor. El llibre compta amb una presentació molt especial a càrrec del cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona.



I Congrés internacional sobre famílies i infància en situació de vulnerabilitat. Dies 1 i 2 d'abril, a Caixa Fòrum Barcelona (av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8). Organitzat per la Fundació Pere Tarres. Informació: t. 934 301 606, a/e: premsa@peretarres.org

Cicle de conferències «Geopolítica, economia i religió (s. XI-XXI)», coordinat pel Dr. Jaume Dantí (UB). Els següents dimecres (19 h). *Dia 20 de març*, «La confrontació Occident-Orient (s. XI-XIII)», amb el Dr. Josep Hernando (UB); *dia 27*, «L'expansió territorial de la monarquia hispànica al s. XVI», amb el Dr. Xavier Baró (UIC); *dia 3 d'abril*, «L'expansió europea a l'Àsia», amb el Dr. Diego Sola (UB); *dia 10*, «Geopolítica, economia i religió al món àrab (1980-2018)», amb el Dr. Antoni Segura (UB). A la Fa-

cultat de Geografia i Història (c/ Montalegre, 6). Organitzat per la FJM, el CEHI i la UB. Entrada lliure.

Conferències quaresmals a la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). Diumenge 24 de març (19 h), «Caminos prácticos de nueva evangelización. La conversión pastoral, esa gran desconocida», a càrrec de J. Alberto Barrera, director d'ALPHA España.

«El Viacrucis: Història i devoció. La seva actualitat a través de nous textos», a càrrec de fra Eduard Rey, provincial dels caputxins de Catalunya. Dijous 21 de març (19 h), a Fundació Cultura Religiosa-Editorial Balmes (c/ Duran i Bas, 9).

Reflexió de l'actualitat cultural i religiosa. Dilluns 18 de març (19 h), amb Teresa Bermúdez, responsable d'actuació de Càritas. Moderarà la sessió Òscar Bardají. A l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r).

«Van Gogh, l'home de fe». Dijous 21 de març (20 h), conferència a càrrec de Miquel Oliveras. Als franciscans de Riera Sant Miquel, 1 bis.

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Dijous 21 de març (19 h), «L'alteritat i la ceguesa moral: Seyla Benhabib i Zigmunt Bauman», a càrrec de Mont-

serrat Campos, llicenciada en història i doctora en dret. Al Serminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón, c/ Mallorca, 234). Dijous 21 de març (12 h), oració al Santíssim Sacramento seguida d'Eucaristia a les 12.30 h.

Celebració de la penitència, amb el P. Enric Seguí, SJ. Dimecres 20 de març (17.15 h), a l'Església de Pompeia (av. Diagonal, 450). Informació: t. 934 351 845 (Montserrat Soler).

29è Pelegrinatge a Fàtima i Aljustrel, poble natal dels vidents. Del 16 al 21 de maig, organitzat per l'Apostolat Mundial de Fàtima. Informació i inscripcions: t. 938 725 548 / 938 729 294 (16-17 h i 21-22 h).

Cantata solidària de Bach als Carmelites de Badalona (c/ Sant Miquel, 44). Dissabte 23 de març (20.15 h), amb la Capella de Música de Badalona, el Conjunt Instrumental del Conservatori de Badalona i diversos solistes, que interpretaran la Cantata BWV 112 «Der Herr ist mein getreuer Hirt» («El Senyor és el meu pastor fidel»). Entrada gratuïta amb aportació voluntària.



CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

El Seminario, una familia que crece

¿Cómo va el Seminario? ¿Cuántos seminaristas hay en Barcelona? Estas son algunas de las preguntas que muy a menudo respondo allá por donde voy, ya sea en el marco de la visita a una comunidad cristiana, en un encuentro con intelectuales o con familias. El Seminario, por el motivo que sea, interesa.

Hoy, en la proximidad de la fiesta de San José, celebramos el «Día del Seminario». Etimológicamente, la palabra seminario significa lugar donde crecen las semillas (*semina* en latín). Dentro del ámbito de la Iglesia, es el espacio donde se acogen y acompañan las semillas de vocación sacerdotal en un clima de familia para que, poco a poco, vayan brotando futuros servidores de Dios y de la co-

munidad. Hoy es el día en el que los cristianos tomamos conciencia de una manera particular de la importancia del Seminario, rezamos con intensidad por las vocaciones al sacerdocio y colaboramos económicamente para su sostenimiento.

¿Todavía hay jóvenes que quieren ser sacerdotes? —me preguntan a menudo. Pues, sí. Tengo la alegría de informaros que este curso han comenzado 10 jóvenes en el Seminario Conciliar de Barcelona. En nuestro seminario viven y se forman un total de 43 seminaristas; 34 son de la archidiócesis de Barcelona y 9 de la diócesis de Sant Feliu de Llobregat. Son jóvenes con estudios universitarios y algunos, incluso, con experien-

cia laboral. La misión del Seminario es ayudarles a completar la formación humana, espiritual, intelectual y pastoral para su futuro servicio. Una misión que pondrán al servicio de la Iglesia y de toda la sociedad.

Hoy tengo el placer de comunicaros que esta tarde a las cinco, en la basílica de la Sagrada Familia, ordenaré a seis nuevos diáconos: Carles Bosch, Alberto Para, Carlos Pérez, Pablo Pich-Aguilera, Antonio Vidal y Agustí Vives. Los seis están haciendo la etapa de formación pastoral en diversas parroquias y uno de ellos estudiando en Roma. Serán diáconos que, Dios mediante, recibirán más adelante la ordenación sacerdotal. ¡Demos gracias a Dios!

«El Seminario, misión de todos» es el lema del Día del Seminario de este año. Es realmente así. El Seminario es una misión de las familias, porque muy a menudo las vocaciones nacen en el seno de una familia que comprende y acompaña al joven llamado a ser sacerdote. El Seminario es también misión de los mismos sacerdotes. Con nuestra entrega generosa y nuestra alegría despertamos en los jóvenes la vocación que llevan en su interior. El Seminario es también misión de la sociedad que respeta y ama la entrega total que hacen estos jóvenes al servicio de Dios y de los hombres. ¿No os parece impresionante que un joven renuncie a tantas cosas para darse a Dios y a toda la sociedad?

Queridos hermanos, continuad colaborando con vuestro testimonio, con vuestra oración y con vuestra estima, para que puedan prosperar las vocaciones sacerdotales plantadas por Dios en el corazón de algunos jóvenes. Tengamos mucha esperanza, porque... ¡Jesucristo nunca abandona a su Iglesia!

Seguiu-nos

www.esglesiabarcelona.cat



[facebook.com/EsglesiaBarcelona](https://www.facebook.com/EsglesiaBarcelona)



[@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT